

СТАНОВИЩЕ

Относно проекта за:

Актуализация на “Интегриран план в областта на енергетиката и климата на Република България”

Изготвено от Центъра за енергийна ефективност ЕнЕфект

Съдържание

1. Общи бележки.....	2
1.1 Завършеност на плана	2
1.2 Планов период	2
1.3 Техническа информация	2
1.4 Структура	3
1.5 Основен пропуск: финансова рамка	3
1.6 Взаимообвързаност на цели и политики.....	3
1.7 Участие на местните и регионалните органи и консултации със заинтересовани страни	4
2. Специфични коментари.....	4
2.1 Стратегия, национални приоритети и национални цели	4
Измерение „Декарбонизация“	5
Измерение „Енергийна ефективност“	6
2.2 Политики и мерки	6
Измерение „Декарбонизация“	6
Измерение „Енергийна ефективност“	8
3. Основни препоръки	9

1. Общи бележки

1.1 Завършеност на плана

Представената за обществено обсъждане версия на актуализирания Интегриран план в областта на енергетиката и климата на Република България (ИНПЕК, Плана) е непълна, тъй като липсват ключови компоненти като прогнозите за крайното и първичното потребление на енергия и за емисиите на парникови газове, както и информация какви входни данни са били заложиени в електронния модел, за изготвяне на прогнозите. По този начин, заинтересованите страни трудно могат да преценят до колко е реалистично целеполагането и дали описаните в плана политики, мерки и проекти са правилно разчетени за постигане на целите..

В резюмето на плана е записано, че *„Актуализираният Интегриран план е разработен въз основа ....Съвкупност от мерки за енергийна ефективност за постигане на намаляваща крива на енергоемкост на икономиката“*, както и *„Интегриран подход за моделиране на използваната енергията, развитие на икономиката и околната среда, основани на исторически данни и прогнози, насочени към отразяване на възможно най-реалистично развитие на икономиката и обществото на страната“*. Надяваме се, че това ще си проличи в прогнозата за крайното енергийно потребление, която ще бъде много по прецизна от прогнозата в първата версия на плана.

1.2 Планов период

Периодът на плана е до 2030 г., но това уточнение липсва, както в заглавието, така и във въвеждащите текстове в началото на плана. Читателят може да гадае за периода на плана само косвено от описанието на политики и мерки и от таблицата с целите на плана. Визията до 2050 г., която би следвало да е представена в плана и ясно да отразява стратегическата посока към декарбонизация на икономиката, не е ясно изразена и е само бегло засегната на отделни места.

1.3 Техническа информация

Поставянето на описание на таблиците и фигурите, както и уеднаквяването на мерните единици, които се използват при анализите в различните измерения, биха придали по-голяма прегледност на документа. В този вариант на плана, по отношение на енергийното потребление са използвани на различни места мерни единица „ktoe“ и „GWh“, което затруднява читателя при сравнение на стойностите. Би било полезно добавянето на имената и специализацията на авторския колектив, разработващ проекта на плана, тъй като към момента те не се откриват в него.

1.4 Структура

Документът стриктно следва формата на ЕК и съдържа всички раздели, заложиени в него. На няколко места се отбелязва, че определени точки не са развити поради това, че изискванията не са приложими за нас. Ако това е обективната ситуация, би следвало да се дадат поне кратки пояснения защо не са приложими. Иначе се създава впечатлението, че анализите са недостатъчно задълбочени и не се търсят новаторски решения. Тези пасажии олекотяват целия материал, въпреки че той в други свои части е много по-сериозен.

Личи, че различните раздели на плана са писани от различни хора, като липсва баланс в текстовете за различните измерения по отношение на дължина, структура и последователност на изложението. При описанието на политики и мерки липсва оценка на ефекта от тяхното приложение, а в много от случаите не е предоставена информация за финансирането на описаните мерки. На много места са копирани текстове от други планови документи, включително стари и неактуални, като информацията от тези планове не е подбрана и структурирана спрямо изложението в ИНПЕК. Много полезно ще бъде преди приемане на окончателната версия планът да мине през общата редакция и информацията да се структурира еднотипно в отделните части на документа, като най-важните параметри на целеполагането, финансирането, отговорностите и критериите а изпълнение на мерките се изведат отделно в таблична форма.

1.5 Основен пропуск: финансова рамка

На финансирането е отделено най-малко внимание в текста, а то е основен фактор за изпълнението на всеки един планов документ. Освен оценка на потенциалната икономия на енергия и на намалението на емисиите, трябва да се направи и финансова оценка на инвестициите и ползите. От съществено значение за реализацията на предвижданията на стратегически документ от такова ниво е да бъде постигнат технико-икономически баланс.

Това ще очертае финансовата рамка на плана и ще спомогне да се посочат ориентировъчни инвестиционни разходи за осъществяването на посочените мерки по всички измерения. Може да се окаже, че в зависимост от финансовата рамка поставените цели в плана трябва да се занижат или повишат, както и да се преосмисли наборът от мерки за тяхното постигане.

1.6 Взаимообвързаност на цели и политики

Като се има предвид взаимнообвързаността на измеренията, полезно е да има повече от един сценарий - както референтен по отношение нивата на целите, така и представящ различни тегла на мерките, чрез които се постигат съответните цели. Взаимообвързаността на измеренията предполага да има съгласуваност в предвидените политики и мерки и при резултатите от разчетите за ефекта от тези мерки. Въпреки че в резюмето е декларирана такава взаимовръзка, впечатлението при прочита на разделите за националните цели и за политиките и мерките е точно обратното. Стилът на представянето на анализите в различните измерения е твърде различен, забелязват се противоречиви текстове и оценки. При описанията и оценките на мерките трябва ясно да се показват **връзките им със съответните политики и цели**.

1.7 Участие на местните и регионалните органи и консултации със заинтересовани страни

В плана не е описано участието на местните и регионалните органи при разработването на плана, не става ясно дали е проучено мнението на общинските и областните администрации и дали то е взето предвид. Вместо това, в едноименния раздел само са описани участващите министерства и тяхната роля. По отношение на консултациите с останалите заинтересовани страни с едно изречение е маркирано, че отговорните власти са участвали в различни събития, на които са обсъждани теми свързани с ИНПЕК (процес, който обективно започна след ноември 2023 г.), но не е представена по-подробна информация и не става ясно дали има предложения на заинтересованите страни, които за взети под внимание.

2. Специфични коментари

2.1 Стратегия, национални приоритети и национални цели

Още в началото на документа, в неговото резюме (стр. 18) са записани националните приоритети в областта на енергетиката и климата. Прави впечатление, че е енергийната ефективност е поставена доста назад – едва на четвърто място среди изброените приоритети в енергетиката, дори след ускоряването на процеса на въвеждане на нови мощности от възобновяеми източници (ВИ), както и след повишаване на енергийната сигурност и диверсификация на доставките на енергийни ресурси. Тази подредба контрастира с политиките на ЕС, където енергийната ефективност е изведена на първо място и се явява и важен инструмент за повишаване на енергийната сигурност.

Енергийната ефективност е изведена сред националните приоритети в областта на енергетиката, като: *“повишаване на енергийната ефективност чрез развитие и прилагане на нови технологии за постигане на модерна и устойчива енергетика”*. Този израз насочва към разглеждането на ЕЕ предимно като елемент на “голямата” енергетика, т.е. на производството на енергия (supply-side). Това отношение към енергийната ефективност се чувства и други части на текста, въпреки че в конкретните точки за ЕЕ нещата са по-балансираны и повече свързани с потреблението на енергия.

Все пак, изглежда че енергийната ефективност се е изкачала в националните приоритети предвид, че при прегледа на настоящата ситуация в областта на политиките (стр. 24) тя е поставена едва на седмо място.

В резюмето на документа е представена табл. 1, която илюстрира ключовите цели, политики и мерки на плана. За разлика от първоначалната версия на ИНПЕК, сега поставените цели по отношение на енергията от ВИ и енергийна ефективност са по-високи. Поради липсата на информация по отношение на моделиране и прогнози, трудно можем да дадем оценка на националната цел за дял на енергия от ВИ в брутно крайно потребление на енергия до 2030 г. от 29.9 %, но изглежда вероятно да се наложи нейното повишаване. Целите за намаляване на първичното и крайното енергийно потребление обаче са крайно консервативни. Като числова стойност целта за крайното енергийно потребление е близка с целта на ЕС за енергийната

ефективност (за ЕС – *намаляване на крайното потребление на енергия с най-малко 11,7 % в сравнение с прогнозите за очакваното потребление на енергия за 2030 г.*, а за България *намаляване на крайното енергийно потребление на енергия, спрямо референтния сценарий 2020 с 11.1%*). Съществената разлика обаче се крие в това, че българската цел се съпоставя с прогнозата за крайното потребление на енергия от 2020 г., включена в първоначалния вариант ИНПЕК, **която предвижда съществено увеличение на потреблението и с времето вече се доказва, че е напълно погрешна.** За да покаже Република България реални амбиции за значими резултати в областта на енергийната ефективност би следвало целта да се актуализира спрямо новата прогноза, която следва вече да е направена, при условие, че тя е достатъчно коректна, разбира се.

Целта от 10% намаляване на емисиите на ПГ до 2030 г. спрямо 2005 г. за секторите извън ЕСТЕ (сграден фонд, селско стопанство, отпадъци и транспорт) покрива минималното задължение на държавата с оглед европейското законодателство. Не са разбира обаче как тя ще бъде постигната, какъв е делът на конкретните сектори и приносът на съответните мерки. В раздел *„Текущо състояние и прогнози при съществуващите политики и мерки“* на плана са представени данни за изменението на общите емисии на ПГ за периода 1990-2021 г. и от тях ясно се вижда, че емисиите през 2021 г. вече са доста по-ниски спрямо тези през 2005 г. Представени са и отделни данни за емисиите на ПГ и за споменатите в целта сектори и при всички тях, с изключение на сектор *„Транспорт“* тенденцията показва намаление. На фона многото политики и мерки, които следва да доведат до намаляване на крайното потребление на енергия и увеличаване на дела на енергията от ВИ и предвид записаната национална цел от 29% за дял на енергия от ВИ в брутното крайно на енергия потребление в транспорта до 2030 г., вероятността да се постигне по-висока цел изглежда не малка, но това предположение следва да се потвърди с подробен анализ в следващата версия на плана.

Измерение „Декарбонизация“

В част *ii. Стратегия, свързана с петте измерения на Енергийния съюз* по отношение на измерение *„Декарбонизация“* изложението започва с текста: *„По отношение на измерението „Декарбонизация“ България насърчава и подкрепя увеличението на дела на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия и намаляване на емисиите на парникови газове“*, а енергийната ефективност не е спомената изобщо. Много голяма част от намалението на емисиите на парникови газове обаче може да се постигне чрез намаление на крайното потребление на енергия и макар, че в плана има отделно място за измерение *„Енергийна ефективност“*, е редно по отношение на *„Декарбонизацията“* да се започне със значението на интегрирания подход в прилагане на различните политики и мерки.

В раздел *„Национални общи и конкретни цели“* на плана, в Измерение *„Декарбонизация“* не са коментирани никакви национални цели. В точка *2.1.1. Емисии и поглъщане на парникови газове* се пише най-много за националната стратегия за адаптация към климатичните промени, а в точка *2.1.2. Енергия от възобновяеми източници* основно се пояснява какви пречки има да се

реализират проекти за използване на енергия от ВИ. В тези раздели е нужно значително подобрене.

Измерение „Енергийна ефективност“

Представена е общата кумулативна цел за енергийни спестявания за периода 2021-2030 г., но за етапните цели за 2030 г., 2040 г. и 2050 г. е представена информация единствено относно енергийната ефективност в сградния сектор на базата на *Дългосрочната национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.* Записано е, че *„Анализът на наличната информация от реално сертифицирани сгради показва, че за постигане на количествените измерения на индикаторите, политиките за обновяване трябва да са фокусирани приоритетно към сгради с класове на енергопотребление E, F и G за всички категории сгради“*, но по-нататък в документа, при описване на политиките и мерките, не е споменато дали е съобразено това условие.

2.2 Политики и мерки

В третия раздел „Политики и мерки“ прави впечатление недостатъчният обем на текстовете, свързани с „политики“. На много места се употребява терминът „политики и мерки“, но на практика се коментират основно мерки. Редно е да се направи отчетливо разграничение на политиките от мерките и да се спазва йерархията „цели – политики – мерки“, като се обяснява кои политики са свързани с дадена цел и кои мерки участват в реализирането на политиката/политиките. Мерките са изброени описателно, без да са остойностени като обхват, инвестиция, отговорни институции. Срок на изпълнение и очакван ефект. Тази информация следва да се добави в следващия вариант на плана, за да се осигури надежден механизъм за проследяване на резултатите.

Следва да се направи оценка и до каква степен политиките, мерките и проектите имат потенциал да допринесат за намаляване на енергийното потребление и това да се вземе предвид при определянето на входните условия за моделиране на потреблението и изработване на прогноза до 2030 г. Това е редно да се опише в Раздел 5 на плана. Възможно е това да е направено, но тъй като в проекта на актуализация на ИНПЕК не е представена такава информация не може да направим категоричен коментар.

По отношение на анализа в т. 5.2. *за въздействие на планираните политики и мерки на равнището на макроикономиката и доколкото е възможно, здравето, околната среда, заетостта и образованието, уменията и социалните въздействия, включително аспектите на справедливия преход* може да се добави, че политиките за енергийна ефективност в сградния сектор ще допринесат и за намаляване на броя и повишаване на разполагаемите доходи на лицата, застрашени от енергийна бедност, като се направи съответната оценка.

Измерение „Декарбонизация“

В тази част на плана изложението е хаотично, като напълно липсва разграничение между политики и мерки. Информацията е поднесена по сектори, без да има обобщение, като са копирани цели текстове от различни секторни стратегически и планови документи, с различни съдържание, обем и детайлност на описанието и не е направен опит за извеждане на обща структура на

изложението. При повечето сектори липсва информация за финансирането на мерките, както и за отговорностите при изпълнението.

В 3.1.1. *Емисии и поглъщане на парникови газове*, разделът за сектор Енергетика включва точка *Обобщени политики и мерки за битовия и обществен сектор*, която се нуждае от ревизиране на посочените мерки, като например:

- Газоснабдяване на домакинствата
- Изпълнение на мерките в Националната програма за ускорена газификация (НПУГ) в България
- Домакинствата, засегнати от задължителното прекратяване на традиционните печки за преминаване към отопление с природен газ (повторно свързване и нови връзки), централно отопление (повторно свързване и нови връзки) или отоплителни уреди, отговарящи на екодизайна), в съответствие с Националната програма за контрол на замърсяването на въздуха 2020-2030 г.

Най-вероятно тези мерки да са останали от предходния вариант на ИНПЕК, но с оглед настоящата ситуация е препоръчително да бъдат заменени от мерки, свързани с повишаване на енергийната ефективност и ускорено навлизане на инсталации за ВИ в битовия сектор.

В т. 3.1.2. *Енергия от възобновяеми източници*, която е част от същото измерение, изложението е последователно и ясно. По отношение изискванията за използване на енергия от ВИ в сгради има позоваване на *Закона за енергията от възобновяеми източници* (ЗЕВИ), според който при изграждане на нови или при реконструкция, основно обновяване, основен ремонт или преустройство на съществуващи сгради, когато това е технически възможно и икономически целесъобразно, най-малко 15 % от общото количество топлинна енергия и енергия за охлаждане, необходима на сградата да бъде произведена от ВИ. Има позоваване и на определението за сгради с близко до нулево потребление на енергия, съгласно *Закона за енергийна ефективност* (ЗЕЕ), според което 55% от енергопотреблението на сградата (без енергията за електрическите уреди) трябва да е от ВИ. Не става ясно обаче как това ще се отрази на количеството произведена енергия от ВИ с оглед постигането на националните цели в тази област.

В част vi. *Описание на мерките за разработване на мерки за използване на потенциала за подобряване на енергийна ефективност на газопреносната и електропреносната инфраструктура* на стр. 115 е останал текст от първоначалния вариант на ИНПЕК, в който е казано че „потенциалът за енергийна ефективност на инфраструктурата на централното отопление и охлаждане се съдържа в рехабилитацията на топлопреносните мрежи и подмяната на остарелите **директни абонатни топлофикационни станции** с модерни високоефективни автоматизирани индиректни станции, което ще намали загубите по преноса и разпределение на топлинна енергия и ще доведе до намаляване емисиите на CO₂”. Това твърдение е твърде неактуално, а по принцип в България директните абонатни станции никога не са имали широко разпространение, особено в жилищния сектор. Същият текст се появява повторно и при изложението в измерение „Енергийна ефективност“, на стр. 147.

Измерение „Енергийна ефективност“

Измерение „Енергийна ефективност“ започва с коментар за начина на определяне на общата кумулативна цел за нови енергийни спестявания в крайното енергийно потребление, която е уместно да намери място по-скоро в предходния раздел на плана „*Национални общи и конкретни цели*“. Две от ключовите описани „алтернативни мерки“ са „*Въвеждане на национален механизъм за финансиране на енергийна ефективност – Национален декарбонизационен фонд (НДФ)*“ и „*Подкрепа за устойчиво енергийно обновяване на жилищния сграден фонд*“ в рамките на *Националния план за възстановяване и устойчивост*. Предвидените средства в мярката „*Подкрепа за устойчиво енергийно обновяване на жилищния сграден фонд*“ обаче са твърде недостатъчни, за да се изпълнят поставените цели за енергийна ефективност в частта „*Национални общи и конкретни цели*“ и в *Дългосрочната национална стратегия за подпомагане обновяването на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради до 2050 г.* Недостигащите средства би следвало да се осигурят посредством работата на НДФ, но за него е записана само една обща сума за планирания бюджет, **без да е представена обосновка и разпределение на средствата по сектори. Това се отчита като сериозен недостатък**, тъй като подобен подход не предоставя информация и ориентация на заинтересованите страни за бъдещото насочване на публичните инвестиции, а освен това оставя възможност за пренебрегване на ключови за изпълнението на целите, но сложни за управление сектори, какъвто например е секторът на жилищните сгради.

В тази част на плана не е посочена и националната политиката относно новите сгради, които трябва задължително да отговарят на определението за сгради с близко до нулево потребление на енергия (NZEB). Подходящо ще бъде да се отбележи, че в плановия период предстои въвеждането на нови политики и мерки в съответствие с предстоящите промени в европейската *Директива за енергийните характеристики на сгради*, като например задължителното изискване всички нови сгради използвани от публични органи да са с нулеви емисии от 2027 г. При описанието на политиките и мерките е пропуснато да се отбележи, че според тези изменения държавата следва да разработи и представи национален план за обновяване на сградите като допълнение на дългосрочната стратегия.

На стр. 131 е обявено (както и в първоначалната версия на ИНПЕК) че България е приела „по-амбициозна цел за обновяване на сградите, притежавани и ползвани от централната администрация“ – ежегодно по 5% от фонда. Добре е към тази информация да се уточни какви са планираните и реално постигнатите спестявания от тази мярка. При изчисляване на спестяванията до 2030 г. е добре е да се вземат предвид и ефектите от включването на останалите публични сгради, включително общинските, към нейното изпълнение, при това до стандарт СБНПЕ, според условията на обновената Директива за енергийната ефективност. В този пасаж (стр. 131) продължава да стои мярка „Подобряване на жизнения цикъл на сградите за периода 2015 – 2030 г.“, което без допълнителни обяснения е напълно лишено от смисъл.

За съжаление, алтернативните мерки за постигане на целите в направление „Енергийна ефективност“ са описани непоследователно, като съществено се различават в структурата и обема на представената информация и това възпрепятства възприемането на информацията. Също така са описани мерки, които са със срок на изпълнение 2015-2030, което също създава объркване и невъзможност да се отграничат постиженията за предходния и очакваните резултати за текущия планов период.

На страница 133 е включен параграф „Енергийно-ефективни обществени поръчки“, но бихме препоръчали текстът да бъде прецизиран и обогатен, тъй като в момента представя единствено минимални изисквания за обществените поръчки съгласно чл. 30а от ЗЕЕ. Темата е изключително важна и много по-обхватна, като далеч не се изчерпва с постигането на минималните изисквания за енергийни характеристики.

В заключение, смятаме, че е редно да бъде направен анализ на всички описани политики и мерки и да се оцени потенциалният ефект от тяхното прилагане, който да се вземе предвид при моделирането на крайното енергопотребление и изготвянето на прогнозата до 2030 г. Политиката относно новите сгради в жилищния сектор, например, може да бъде оценена по данни от НСИ за размера на новото строителство, данни за енергийните характеристики на съществуващите сгради преди обновяване от извършените обследвания за енергийна ефективност и според нормативите за енергийните характеристики в класовете на енергопотребление. Предвид негативната демографска тенденция, може да се приеме, че новите сгради ще бъдат заселвани за сметка на освобождаване на стари неефективни сгради.

3. Основни препоръки

1.

Моделът на крайното енергийно потребление на страната и прогнозата до 2030 г. следва да бъдат съобразени с описаните в плана политики и мерки, както и с други такива, които са пропуснати в този вариант на актуализирания план, като не се забравя и демографската ситуация. Резултатите от модела, заедно с входните условия, които са заложили при неговото разработване следва своевременно и открито да се представят пред заинтересованите страни за коментари и препоръки. За целта може да се използва платформата за диалог на многостепенно равнище съгласно чл. 11 на Директивата за енергийна ефективност, създадена в рамките на подкрепения от Европейската комисия проект NECPlatform.

2.

Целите трябва да се коригират и допълнят в съответствие с прогнозата за развитие на крайното енергийно потребление до 2030 г., като се обмислят по-амбициозни цели за енергийна ефективност и намаление на емисиите на парникови газове, които да бъдат подкрепени от съответните мерки и ресурси.

3.

При описанията и оценките на мерките трябва ясно да се показват **връзките им със съответните политики и цели**. Трябва да се използват еднакви мерни единици за енергия, за да се улеснят сравненията и ясно да се демонстрира приносът на всяка една мярка за постигане на съответната цел.

4.

Освен оценка на потенциалната икономия на енергия и на намалението на емисиите, трябва да се направи и финансова оценка на инвестициите и ползите. Необходимо е да са определени **финансова рамка** за периода на плана, спрямо която да се прецени дали поставените цели може да бъдат изпълнени, какви приоритети да се формулират, както и кои мерки може да останат, кои трябва да отпаднат и с какви нови трябва да бъдат заменени.

5.

Наличието на адекватни финансови инструменти спрямо поставените цели ще бъде ключово за тяхното постигане и в тази връзка е необходимо да се отдели специално внимание върху основните параметри на тяхното структуриране и функциониране. Тази препоръка важи с особена сила за Социалния климатичен план и Националния декарбонизационния фонд. В частност, описанието на Националния декарбонизационния фонд следва да гарантира ресурс за изпълнението на целите по сектори и да акцентира върху проблемните области с изявена инвестиционна потребност, каквато например е обновяването на жилищните сгради. Считаме, че е необходимо политиките, мерките и финансовите инструменти в ИНПЕК да бъдат така структурирани, че да бъде максимално ограничена възможността за кампанийност и да се осигурят постоянно действащи програми за финансиране, особено по отношение на интервенциите в сградния фонд.

6.

При разработването на следващата версия на плана трябва се потърсят и анализират предложения от общински администрации, свързани с потенциални проекти на техните територии. Общинските администрации за най-добре запознати с нуждите, потенциала и намеренията на местно население и бизнес. Това ще спомогне оценката на някои от мерките да се извършва **„отдолу-нагоре“**, като се отчита ефектът на всяка мярка във всяко отделно „измерение“.

7.

В съответствие с Директивата за енергийна ефективност и в изпълнение на принципа „енергийната ефективност на първо място“ повишаването на енергийната ефективност следва да заема по-централна роля в ИНПЕК. Именно дейностите за повишаване на енергийната ефективност предлагат решения на множество предизвикателства (социални, икономически и екологични) и имат значителен принос за постигане на целите за намаляване на емисиите, повишаване на енергийната сигурност, намаляване на мрежовите товари и пиковите на потребление, по-ниски инвестиционни и експлоатационни разходи, ограничаване на енергийната

бедност, подобряване на качеството на въздуха, повишаването на конкурентоспособността на местните икономики и много много други. При ясна политика и добра комуникация дейностите за енергийна ефективност могат да бъдат реализирани относително бързо и дават резултат веднага, за разлика от изграждането на нови базови мощности например, което би отнело не по-малко от 10 години.

8. След представянето на следващата версия на плана следва да се организира нова процедура за обществени консултации, тъй като на този етап, при липса на информация за допусканията при моделирането и прогнозирането, много от постановките не подлежат на обективен анализ и коментар. В този план, приветстваме активното участие на представители на изпълнителната власт в дискусии събития, свързани с темата, и се надяваме този процес на взаимодействие да се наложи като обичайна практика.

При желание на екипа, разработващ ИНПЕК, оставаме на разположение за допълнителна информация, разяснения и подготовка на конкретни текстове по предложенията и препоръките, отразени в това становище.

С уважение,

Екип на ЕнЕфект

Д-р Арх. Здраво Генчев

Павел Манчев, икономист

Инж. Камен Симеонов, енергиен експерт

Инж. Станислав Андреев, енергиен експерт

Инж. Антония Новакова, експерт по общинско енергийно планиране

Д-р Драгомир Цанев, експерт по връзки с обществеността, изпълнителен директор на ЕнЕфект

За повече информация можете да се свържете с ЕнЕфект на:

Адрес: София 1164, бул. „Христо Смирненски“ № 1, ет. 3

Т: +359 2 963 17 14

М: +359 882 493 110

Email: dtzanev@eneffect.bg